

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS

2014 m. gruodžio 4 d.

dėl 2005 m. birželio 30 d. Hagos konvencijos dėl susitarimų dėl teisingumo patvirtinimo Europos Sąjungos vardu

(2014/887/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 2 dalį kartu su 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

kadangi:

- (1) Europos Sąjunga deda pastangas, kad būtų sukurta bendra teisminė erdvė, grindžiama teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu;
- (2) remiant Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijai 2005 m. birželio 30 d. sudaryta Konvencija dėl susitarimų dėl teisingumo (toliau – Konvencija) veiksmingai padeda skatinti šalių savarankiškumą tarptautiniuose komerciniuose sandoriuose ir didinti teismo sprendimų dėl tokių sandorių nuspėjamumą. Visų pirma Konvencija šalims užtikrinamas būtinas teisinis tikrumas, kad jų susitarimo dėl teisingumo bus laikomasi, o pasirinkto teismo sprendimą bus galima pripažinti ir vykdyti tarptautinių bylų atvejais;
- (3) Konvencijos 29 straipsniu regioninėms ekonominės integracijos organizacijoms, pavyzdžiui, Europos Sąjungai, leidžiama pasirašyti, priimti, patvirtinti Konvenciją arba prisijungti prie jos. Sąjunga pasirašė Konvenciją 2009 m. balandžio 1 d. su sąlyga, kad ji bus sudaryta vėliau, remiantis Tarybos sprendimu 2009/397/EB ⁽¹⁾;
- (4) Konvencija daro poveikį Sąjungos antrinės teisės aktams, susijusiems su jurisdikcija, grindžiama šalių pasirinkimu, ir priimtų teismo sprendimų pripažinimu ir vykdymu, visų pirma Tarybos reglamentui (EB) Nr. 44/2001 ⁽²⁾, kuris nuo 2015 m. sausio 10 d. bus pakeistas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1215/2012 ⁽³⁾;
- (5) priimdama Reglamentą (ES) Nr. 1215/2012, Sąjunga sudarė galimybes patvirtinti Konvenciją Sąjungos vardu užtikrinant teisingumo civilinėse ir komercinėse bylose Sąjungos taisyklių ir Konvencijos taisyklių nuoseklumą;
- (6) pasirašydama Konvenciją Sąjunga pagal Konvencijos 30 straipsnį pareiškė, kad jos kompetencija apima visus šios Konvencijos reglamentuojamus klausimus. Todėl, Sąjungai Konvenciją patvirtinus, valstybės narės bus įpareigtos jos laikytis;
- (7) Sąjunga, patvirtindama Konvenciją, taip pat turėtų pateikti deklaraciją, kurią leidžiama pateikti pagal 21 straipsnį, kuria į Konvencijos taikymo sritį neįtraukiamos draudimo sutartys bendraja prasme, nustatant tam tikras aiškiai apibrėžtas išimtis. Deklaracijos tikslas – išsaugoti apsauginės jurisdikcijos taisykles, kuriomis gali naudotis draudėjai, apdraustieji arba naudos gavėjai bylose, susijusiose su draudimu, pagal Reglamentą (EB) Nr. 44/2001. Išimtis neturėtų būti platesnė nei būtina draudimo sutarčių silpnesniųjų šalių interesams apsaugoti. Todėl ji neturėtų būti taikoma nei perdraudimo sutartims, nei su didele rizika susijusioms sutartims. Sąjunga tuo pačiu metu turėtų pateikti vienašalę deklaraciją, kurioje nurodoma, kad vėliau, atsižvelgdama į taikant Konvenciją įgytą patirtį, ji gali iš naujo įvertinti, ar reikia palikti Sąjungos deklaraciją pagal 21 straipsnį;

⁽¹⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos sprendimas 2009/397/EB dėl Konvencijos dėl susitarimų dėl teisingumo pasirašymo Europos bendrijos vardu (OL L 133, 2009 5 29, p. 1).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001 1 16, p. 1).

⁽³⁾ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

- (8) Jungtinei Karalystei ir Airijai Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 yra privalomas ir dėl to jos dalyvauja priimant ir taikant šį sprendimą;
- (9) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

2005 m. birželio 30 d. Hagos konvencija dėl susitarimų dėl teisingumo (toliau – Konvencija) patvirtinama Europos Sąjungos vardu ⁽¹⁾.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Sąjungos vardu deponuoti Konvencijos 27 straipsnio 4 dalyje numatytą patvirtinimo dokumentą.

Pirmoje pastraipoje nurodytas patvirtinimo dokumentas deponuojamas per vieną mėnesį nuo 2015 m. birželio 5 d. ⁽²⁾

3 straipsnis

1. Deponuodama Konvencijos 27 straipsnio 4 dalyje numatytą patvirtinimo dokumentą, Sąjunga, vadovaudamasi Konvencijos 21 straipsniu, pateikia deklaraciją dėl draudimo sutarčių.

Tos deklaracijos tekstas pateikiamas šio sprendimo I priede.

2. Deponuodama Konvencijos 27 straipsnio 4 dalyje numatytą patvirtinimo dokumentą, Sąjunga pateikia vienašalę deklaraciją.

Tos deklaracijos tekstas pateikiamas šio sprendimo II priede.

4 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2014 m. gruodžio 4 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
A. ORLANDO

⁽¹⁾ Konvencijos tekstas paskelbtas OL L 133, 2009 5 29, p. 3 kartu su sprendimu dėl pasirašymo.

⁽²⁾ Konvencijos įsigaliojimo Sąjungai datą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbs Tarybos Generalinis sekretoriatas.

I PRIEDAS

Europos Sąjungos deklaracija patvirtinant 2005 m. birželio 30 d. Hagos konvenciją dėl susitarimų dėl teisingumo (toliau – Konvencija), vadovaujantis jos 21 straipsniu

Šia deklaracija, pagal kurią Konvencija netaikoma tam tikrų tipų draudimo sutartims, siekiama apsaugoti tam tikrus draudėjus, apdraustąsias šalis ir naudos gavėjus, kuriems pagal ES vidaus teisę, taikoma ypatinga apsauga.

1. Vadovaudamasi Konvencijos 21 straipsniu, Europos Sąjunga pareiškia, kad ji Konvencijos netaikys draudimo sutartims, išskyrus atvejus, numatytus toliau pateiktoje 2 dalyje.
2. Europos Sąjunga Konvenciją draudimo sutartims taikys šiais atvejais:
 - a) jei sutartis yra perdraudimo sutartis;
 - b) jei susitarimas dėl teisingumo sudaromas po to, kai kilo ginčas;
 - c) jei, nedarant poveikio Konvencijos 1 straipsnio 2 daliai, susitarimą dėl teisingumo sudaro draudėjas ir draudikas, kurių abiejų nuolatinė gyvenamoji vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta draudimo sutarties sudarymo metu yra toje pačioje Susitariančiojoje valstybėje, ir pagal tą susitarimą tos valstybės teismams suteikiama jurisdikcija, net jei žalą sukėlęs įvykis įvyko užsienyje, su sąlyga, kad toks susitarimas neprieštarauja minėtos valstybės teisei;
 - d) jei susitarimas dėl teisingumo susijęs su draudimo sutartimi, sudaryta dėl vienos ar daugiau toliau nurodytų rizikos rūšių, kurios laikomos didele rizika:
 - i) bet koks toliau nurodytų objektų netekimas arba bet kokia žala jiems, kurie atsiranda dėl pavojaus, susijusio su jų naudojimu komerciniams tikslams:
 - a) jūroje plaukiojančių laivų, pakrančių vandenyse arba atviroje jūroje esančių įrenginių arba upėse, kanaluose ir ežeruose plaukiojančių laivų;
 - b) orlaivių;
 - c) geležinkelio transporto priemonių;
 - ii) bet koks tranzitu gabenamų prekių arba bagažo, išskyrus keleivių bagažą, netekimas arba bet kokia žala jiems, neatsižvelgiant į gabenimo formą;
 - iii) bet kurios rūšies atsakomybė, išskyrus atsakomybę už keleivių kūno sužalojimą arba jų bagažo praradimą ar sugadinimą, kuri atsiranda naudojant arba eksploatuojant:
 - a) laivus, įrenginius arba upėse, kanaluose ir ežeruose plaukiojančius laivus, kaip nurodyta i punkto a papunktyje;
 - b) orlaivius, jeigu pagal Susitariančiosios valstybės, kurioje tokie orlaiviai yra registruoti, teisę nedraudžiama sudaryti susitarimų dėl teisingumo tokios rizikos draudimo atvejais;
 - c) geležinkelio transporto priemones;
 - iv) bet kurios rūšies atsakomybė, išskyrus atsakomybę už keleivių kūno sužalojimą arba jų bagažo praradimą ar sugadinimą, už tranzitu gabenamų prekių arba bagažo padarytus nuostolius arba žalą, kaip nurodyta ii punkte;
 - v) bet kurios rūšies finansiniai nuostoliai, susiję su i punkte nurodytų laivų, įrenginių, upėse, kanaluose ir ežeruose plaukiojančių laivų, orlaivių arba geležinkelio transporto priemonių naudojimu arba eksploatacija, ypač frachto arba laivo nuomos mokesčio praradimas;
 - vi) bet kurios rūšies rizika ar interesai, susiję su i–v punktuose nurodytomis rizikos rūšimis;
 - vii) bet kurio pobūdžio kredito rizika arba laidavimo rizika, jeigu draudėjas profesionaliai užsiima gamybine, komercine veikla arba vienos iš laisvųjų profesijų veikla, o rizika yra susijusi su tokia veikla;
 - viii) bet kurios kitos rūšies rizika, jei verslu besiverčiančio draudėjo verslo apimtis viršija bent du iš toliau nurodytų kriterijų:
 - a) bendra balanso suma: 6,2 mln. EUR;
 - b) grynoji apyvarta: 12,8 mln. EUR;
 - c) vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus: 250.

*II PRIEDAS***Europos Sąjungos vienašalė deklaracija patvirtinant 2005 m. birželio 30 d. Hagos konvenciją dėl susitarimų dėl teisingumo (toliau – Konvencija)**

Europos Sąjunga pateikia šią vienašalę deklaraciją:

„Europos Sąjunga pareiškia, kad vėliau, atsižvelgdama į taikant Konvenciją įgytą patirtį, ji gali iš naujo įvertinti, ar reikia palikti Sąjungos deklaraciją pagal Konvencijos 21 straipsnį.“
